

VORBEȘTE CU MINE – VORBEȘTE CU EA

Actrița vine din culise, se așează în fața publicului în fața unui scaun gol situat în public. Scaunul va fi marcat special și va rămâne gol pe toată durata reprezentației.

înainte de-a veni

în fața

voastră

m-am oprit

o clipă

să văd cerul

de obicei nu fac asta

dar acum

așa mi-a venit

ați apucat să-l vedeți

azi

e plin de păsări care zboară

zboară

cerul e plin de păsări

iar pământul

de furnici

se spune că furnicile sunt cele mai organizate

dintre toate insectele

se cațără pe pomi și se îmbibă de rășina lor foșnitoare

apoi coboară

adânc

prin galerii

vindecă rănilor suratorilor bolnave

salut

eu sunt aici

voi

acolo

ciao

mama

sunt aici pentru că vreau să vă spun

să vă mărturisesc

de fapt

că

teatrul este viața mea

mai mult decât atât

teatrul este viața noastră

aiurea

sper că nu m-ați crezut

m-ați crezut

îmi cer iertare

pe bune

adevărul e că mă simt bine împreună cu voi

și cred că fiecare întâlnire

a noastră

ar trebui să înceapă
cu o strângere de mână
și să se termine cu o strângere de inimă
glumesc
am iubit teatrul
prima bucurie adevărată din viață
a fost atunci când am intrat la facultate
la actorie
după un examen aproape imposibil
complet epuizată
așteptam
rezemată de zidul școlii
să se afișeze odată rezultatele
alea
blestemate
în sfârșit
un nene
cu barbă
ochelari fumurii
purta costum academic
cu scrum
la vedere
a afișat niște hârtii
toți s-au îmbulzit în fața panoului
luminat

îmi era frică să mă apropii
am așteptat să se mai care lumea
târziu
hai și eu
încet
citesc lista
de jos în sus
am început
de la respinși
nu
nu m-am găsit
hai să trecem linia
dincolo
la admiși
înghițeam tot mai des
nu puteam să respir
nu
nu eram
nici acolo
am luat-o de la capăt
de data asta
de sus
în jos
intrasem
prima

mi s-a făcut teamă
un fel de
rușine
vară
plouă cu găleata
mi-am scos tenișii
am luat-o la fugă
desculță
prin băltoacele calde
urlam
dar nu mă auzea nimeni
multă vreme am spus
prin interviuri
că
asta
a înseamnat pentru mine să fiu
fericită
acasă
la
ai mei
pe-atunci
încă erau
cam ai mei
am intrat
am intrat

mama
plângea
tata
strivit
pur și simplu
sub îmbrățișările mele
m-a îndepărtat
tacticos
și s-a retras în camera lui
n-a mai vrut să iasă
toată seara
o fi emoția prea puternică
mi-am zis în prima fază
pot să intru
facea mama
hai
te rog
vorbește cu mine
vorbește cu ea
mai târziu
am înțeles
că
nici în visele lui cele mai absurde
nu și-a putut închipui
că unicul lui copil

sânge din sângele
lui
vrea să fie actriță
și iată
cum
odată
cu prima mea fericire
s-a lăsat
o liniște grea
peste casa alor mei
am început să iubesc teatrul
scena
la rândul ei
se simțea iubită
și-mi răspundea
cu același sentiment
generos
curat
voi chiar credeți ce spun
mă simt bine
împreună cu voi
sunteți
niște
drăguți
m-am căsătorit

soțul meu
tot din teatru și el
o lovitură în plus
pentru
ilustrul meu părinte
pe care
mică fiind
pur și simplu
l-am venerat
sunteți niște orbi
îmi venea să le strig tuturor
nu vedeți
că tatăl meu
este pilot de curse
numărul unu mondial
la tenis de câmp
rock star
aviator
președinte
în afară de mine
și de mama
toți
îl credeau prof universitar
din ziua în care am devenit actriță cu acte în regulă
n-a mai călcat într-o sală de spectacol

nici măcar o singură dată
de ce
îl întrebam
te văd destul acasă
personal
îmi ajunge
îmi spunea
ei
căcat
sărea mama ca arsă
în capul tău
toate actrițele sunt niște stricate
ăsta-i adevărul
hai
recunoaște
dacă ai sânge-n instalație
la fiecare spectacol în care jucam
mama
cumpăra două locuri
mereu
în speranța că
într-o bună zi
doar-doar
s-o îndura domnul
să fie și el

acolo
împreună cu ea
dar după fiecare reprezentație
când se aprindea lumina
de aplauze
așa-i spunem noi
o vedeam doar pe mama
lângă ea
un scaun gol
de ce
hai
vorbește cu mine
vorbește cu ea
am născut un băiat
asta da
bucurie adevărată
tatălui meu parcă înnebunise
îi reveniseră
na
cum
cum
cum
naiba le spune la astea
sentimentele bune
nădăjduiam

că iadul dintre mine și el
pavat
acum
cu bune intenții
avea să se preschimbe
curând
într-o bunătate de rai
eu și soțul meu
eram atât de prinși
cu noile noastre proiecte
ăsta e ultimul
mereu
ne spuneam
apărea managerul cu o idee
nouă
și bună
ne lua valul
nu știu cum e în alte profesii
dar la noi dacă pierzi o singură conexiune
gata
te-a luat valul
te-ai dus la fund
fiul nostru
stătea mai mult
pe la

ai mei
începuse să facă febră
des
într-o seară
l-am rugat pe tata
să mi-l lase la teatru
sala fiind închiriată
pentru câteva zile
nu aveam cum
să repet
cu toate că
aș fi avut
atâta nevoie
puii mei
gata
am decis să-mi petrec
două zile întregi
și două nopți
împreună cu el
l-am rugat pe tata
să mi-l lase
să-mi dea un semn
când ajung la intrarea
din spate
la intrarea actorilor

am așteptat
l-am sunat
nu mi-a răspuns
ăsta-i nebun
hai s-o sun pe mama
nimic
ce
căcat
nimeni nu-mi răpește copilul
în taximetru
rapid
in fața blocului
alor mei
te rog frumos
s-aștepți
aici
i-am urlat șoferului
nu era nimeni
acasă
primesc un apel de la soțul meu
suntem la municipal
fiul nostru
intrase în comă
micuțul meu drag
dormea

și
zâmbea
chipul lui
ca o alună
fosforescentă
vorbește cu mine
te rog
vorbește cu mine
te rog
zile
au trecut
luni
nu puteam să-mi mai văd copilul acolo
nu aveam curaj să mi-l închipui în altă încăpere
în altă lume
am refuzat să-l mai iubesc
de teamă
ca despărțirea să fie prea dureroasă
am început să fug
de el
m-am ascuns în teatru
ca o cârțiță
care trudește din greu
să-și construiască ascunzătoarea
iar în cele din urmă

sfârșește
prin a se rătăci
în propia-i galerie
perfectă
mesaj de la mama
ne vedem diseară
după spectacol
am două locuri
tatal tău vine la premieră
mesaj de la spital
soțul meu
anulează spectacolul
fiului nostru
.....
nu pot să-ți spun
are nevoie de tine
vorbesc și cu directorul
dacă e nevoie
mi-am aprins o țigară
două
trei
viața e viață
teatrul e teatru
nu anulez nimic
și pe bună dreptate

a fost un succes
la aplauze
ca de obicei
un scaun gol
tata nu venise
nu venise nici mama
perfect

Actrița se ridică de pe scaun.

atunci am simțit că tu
spectatorule
erai
mama
și
tatăl meu
erai
atât de aproape
și-aș fi vrut să-mi spui
o tâmpenie
cât de mică
șase
șapte
opt
nouă

zece
cine nu e gata îl iau cu lopata
orice
dar tu
tăceai
ca de obicei
și mă priveai
din acvariul tău invizibil
cu ochi de peștișor auriu
după spectacol
mi-am aprins o țigară
am comandat o instalație
numesc instalație un maetsec destul de izbutit
scotch
martini
cola
votcă
și proseco
nenumărate
instalații
mesaje repetate de la bunul meu soț
trebuia să fii aici
unde ești
ce se-ntâmplă
de ce nu răspunzi

vorbește cu mine

te rog

am dansat toată noaptea

Actrița se apropie de public.

mai vrea cineva să dea mâna cu mine

nu

mi se pare corect

dragostea mea pentru teatru

și nu glumesc când spun asta

s-a dus în mă-sa

o nouă iubire

și caldă

pentru copilul meu

pentru tatăl meu

pentru fiecare om în parte

și pentru toți împreună

s-a născut

în adâncul cel mai ascuns al ființei mele

chiar în acea noapte

recunosc

poate

sunt patetică

când vă vorbesc așa

dar asta am simțit
chiar așa afost
cu patruzeci de minute înainte de începerea spectacolului
tatăl meu
extrem de binedispus
își încheia ultimul nasture la sacou
se așeza în fotoliu pentru a se odihni
zece minute înainte de a ieși în lume
așa a făcut toată viața
sună telefonul
mama răspunde
cine e
o întrebă pe mama
de la spital
îi răspunde
aceasta
la rândul ei
tata lasă capul pe spate
adoarme
și nu se mai trezește niciodată
fiul meu seamănă leit cu el
nu vrea să vorbească cu mine
și nu suportă teatrul
nu-i suportă pe artiști
în general

mama

vine să mă vadă

ia două locuri

ca de obicei

ce-ar mai fi de spus

ne bucurăm

că și în această seară ați fost alături de noi

și

nu uitați

la ieșire

să vă deschideți telefoanele mobile

vă mulțumim

